

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 115:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af særlige økonomiske zoner ved landegrænsen.

Af Frank Dahlgaard (UP).

(Fremsat 8/2 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Beslutningsforslag nr. B 115 om oprettelse af særlige økonomiske zoner ved landegrænsen er fremsat af hr. Frank Dahlgaard.

Der står heri, at Folketinget opfordrer regeringen til inden den 15. oktober 2001 at fremlægge lovforslag om oprettelse af særlige økonomiske zoner ved den danske landegrænse, hvor moms- og afgiftssatser fastsættes særskilt i forhold til det øvrige Danmark. Hr. Frank Dahlgaard foreslår, at regeringen skal fremsætte dette lovforslag om oprettelse af disse økonomiske zoner.

I zonerne, som skal ligge tæt op ad landegrænsen på den danske side ved grænseovergangene til Tyskland, skal gælde tyske moms- og afgiftssatser, men således at provenuet tilfalder Danmark og ikke Tyskland.

Der har tidligere været fremført lignende forslag, der dog har været afvist af flere grunde, og regeringen vil da heller ikke anbefale, at dette forslag fremmes.

Det skyldes for det først, at forslaget vil trække i retning af, at en endnu større andel af detailhandelen vil ske til lavere afgifter end i dag.

For det andet strider forslaget mod ønsker om at sikre lige regler for alle danske borgere og virksomheder, eller udtrykt mere højtideligt: at sikre rigets enhed.

For det tredje er det ikke helt så let, som det anføres i bemærkningerne, at kunne få lov af EU til at anvende forskellige moms- og afgiftssatser inden for Danmark, og for det fjerde vil der være væsentlige administrative spørgsmål.

For det femte skal man ikke glemme den ekstra belastning af lovgivningsmagten, der vil komme, hvis man ud over det nuværende arbejde med at vedtage afgiftslove for Danmark også skal til at behandle og vedtage andre afgiftslove for de pågældende zoner.

Endelig er der for det sjette også besværet med at skulle vedtage tyske afgiftsregler i Folketinget. Der er således mange forhold, der taler imod at gennemføre forslaget.

Hvis man kunne opnå, at hidtidig grænsehandel i Tyskland blev flyttet til zonerne, ville Danmark netto vinde ved forslaget svarende til de afgiftsindtægter, danskerne i øjeblikket giver den tyske stat.

Tilbage vil fortsat være besværet i forhold til at købe ind i normal dansk handel, men sådan vil det næppe gå, for forslaget vil sandsynligvis bevirke, at der samlet handles mere i zonerne og i Tyskland, end der før blev handlet i Tyskland. Der vil nemlig være flere danskere, der vil omlægge deres indkøbsvaner end i dag. I praksis vil afgiftsgrænsen blive rykket længere mod nord, hvilket vil få flere danskere til at tage af sted.

Yderligere gælder det, at en del danskere afstår fra større indkøb, som det afgiftsmæssigt kan betale sig at købe i Tyskland, bl.a. af frygt for, at det kan være vanskeligere at få erstatning via det tyske retsvæsen end via det danske, hvis sælgeren f.eks. nægter at give erstatning for defekte varer eller opfyldte garantiforpligtelser. Sådan en frygt vil være mindre ved køb i de økonomiske zoner.

Samlet vil der derfor netto blive grænsehandel mere i Tyskland og i zonerne end før, hvis der i øvrigt i praksis kan oprettes forretninger i zonerne. Det er derfor ikke sikkert, at forslaget netto vil reducere forvriddingerne ved grænsehandel, men sikkert, at de almindelige danske detailforretninger i større udstrækning end i dag vil blive mødt af en urimelig konkurrence fra forretninger, der har gunstigere afgiftsvilkår.

Vender man sig herefter til de praktiske og juridiske aspekter ved forslaget, bliver betænkelighederne bestemt ikke mindre. Det er korrekt, at der i EU's medlemslande er områder eller enklaver, hvor EU's afgiftsregler ikke nødvendigvis gælder, og hvor afgifterne er forskellige fra hovedreglerne for medlemslande. Den afgiftsmæssige særstilling er enten sikret direkte i Traktaten eller i moms- og afgiftsdirektiver.

Hvis dele af Danmark skal have afgiftsmæssig særstilling, kræver det ikke blot Europa-Kommissionens godkendelse, men nye EU-regler, der skal vedtages på forslag af Kommissionen og tiltrædes af alle medlemsstaterne. Om såvel Kommissionen som alle medlemsstaterne vil se en interesse i at støtte et dansk ønske om særlige økonomiske zoner er i sig selv tvivlsomt, og